

Йонатан и Давид – верни приятели

Ключов стих: „И Йонатан каза на Давид: *Иди с мир, понеже и двамата се заклехме в името на Господа, като казахме: Господ да бъде между мен и теб, и между моето потомство и твоето потомство завинаги. И той стана и си тръгна; а Йонатан отиде в града.*”
1 Царе 20:42

Избрани стихове:
1 Царе 18:1-9; 19:1-7; 20:1-42

След като няколко века беше управляван от съдии, Израил пожела да има цар, за да бъде като всички други народи около него. Бог беше казал на Мойсей, че този ден ще дойде, и беше определил изискванията за такъв цар (Второзаконие 17:14-20). Самуил беше ключова фигура в установяването на царството под Саул. Именно Самуил по-късно каза на Саул, че царството му ще му бъде отнето поради неподчинение на Бога и че на негово място ще дойде човек по Божието сърце (1 Царе 13:13,14). Също Самуил помаза Давид, когато Бог му заповяда: „Стани, помажи го, защото той е избраният“ (1 Царе 16:12,13).

В резултат на това помазване духът на Господа се спусна с пълна сила върху Давид, докато в

същото време се оттегли от Саул. Забелязвайки меланхоличното състояние на царя, слугите му изпратиха да повикат Давид, за да свири на лирата си и да донесе музикално утешение на страдащия владетел. Саул започна да цени службата на Давид и го направи свой оръженосец. 1 Царе 16:14-23

Важен резултат от тези събития беше реакцията на сина на Саул, Йонатан, към великата служба, която Давид оказваше на баща му и на народа на Израил. „Йонатан се сближи с душата на Давид и Йонатан го обичаше като собствената си душа. ... Тогава Йонатан и Давид сключиха завет, защото той го обичаше като собствената си душа.“ (1 Царе 18:1,3). Така виждаме как се заражда едно приятелство, основано на взаимна любов към служенето на Бога, както се вижда и от думите на нашия ключов стих.

Това приятелство скоро ще бъде подложено на изпитание. След като Давид победил филистимската армия, народът възкликнал: „Саул е убил хиляди, а Давид – десетки хиляди.“ (1 Царе 18:7) Саул се разгневил и решил да замисли заговор срещу Давид. Обаче, тъй като Давид печелил битка след битка срещу враговете на Израил, Саул се спрял на по-пряк начин да го отстрани. Той нареди на сина си Йонатан и на слугите си да убият Давид. 1 Царе 19:1

Йонатан обичал баща си и като най-големият от четиримата синове бил следващият цар на Израил. Най-голямата му вяроност обаче била към Бога на Израил. Както е записано в 1 Царе 19:4, Йонатан казал на Саул, че той извършва

голям грях, като замисля заговор срещу живота на човек, който бил оказал безценни услуги на страната си и чиято лоялност е била неизменно стабилна и предана. Думите на Йонатан оказаха положително въздействие върху импулсивния ум на баща му. Саул се обвърза с клетва да се откаже от враждебните си намерения (1 Царе 19:6,7). Така, благодарение на намесата на Йонатан, беше постигнато временно помирение и Давид се върна на служба при царя и народа на Израил.

В горните събития намираме безценен урок за полагането на основата на любовта към нашите братя. „Никой няма по-голяма любов от тази, да даде живота си за приятелите си.“ Йоан 15:13